SPRAWA

WW. JPP. Teonili z Illiniczow Matki, Jozefa Syna, Ludowiki. Leonory, Córek nieletnich Iwanowskich Starościney, y Star: Wwdztwa Min: z dokładem JOO. JW W. Opiekunow Dekretem Tryb: przydanych. z JXX. Dominikanami zgromadzenia Min: oraz W. JP: Maryanną z Woyniłowiczow Iwanowską Starościcową Min: z dokładem Potomstwa, y Opiekunow Jmści. Tudzież W. JP. Józefem Węcławowiczem Sędzią Grodz: Pttu Rzeczyc:

w Takim rzeczy zamknięciu.

Cały bieg procederu aż do oczewistych fatalnych titulo Dekretow, z instancyi Starościcowey Min: y XX. Dominikanow zgromadzenia Min: z zeszłym Ignacym Iwanowskim Sądowym Wttwa Min: Sttą mężem proceduiącey Starościney w Tryb. Duchow: wiedzionego, nie tylko zeszłego Starostę Min: aż do uczucia ukrzywdził ale moc Konst: 1726. y 1764. aż do podłości naruszył.

Ukrzywdził zeszłego Starostę, bo jego o rzecz iuż raz zaspokoioną dokumentem przyznanym ubeśpieczoną, y Dekretem oczewistym Tryb: Skar: wiecznie uwolnioną do procederu przymusił.

Znieważył Konstytucye, bo stał się instrumentem do zakazaney Trybłwi Duchow: kognicyi, a co większa, do ostatniey dokumentow przyznanych, y Dekretu oczewistego Trybł: Skar: na tymże Sądzie Duchow: kassaty.

Tego wszystkiego Starościcowa Mińska była przyczyną, a XX. Dominikanie jey pomocnikami.

Doświadczyła tey prawdy Prześw: Rada N. y dla tego exekucyą Dekretow iako evocatorie w Tryb: Duchow: zapadłych zatrzymawszy, całkiem dzisieyszą sprawę przed naywyższą w Kraju Magistraturę wysłała, to jest przed Tryb: Ziem: mający moc Strony ewokujące karać, y Dekreta evocatorie zapadłe, aż do upadku nachylać.

A że Węcławowicz Sędzia Grodz: Rzecz: za onymi Dekretami evocatorie w Tryb: Duchow: zapadłymi, na tradycyą do Dobr Przyłuk w Wwtwie Min: położonych, do dziedzictwa Potomstwu Starościney Min: należących, y prawami, y przez rezolucyą Prześw: Rady N. zakazaną ziechawszy, Wsie z poddanymi, y grunta usiane, a fundo poodcinał, y to wszystko Starościcowey, y XX. Dominikanom nawet nad proporcyą zmyśloney y napasney ich pretensyi oddał.

A Prze-

Przeto Starościna za Potomstwem swoim te niesie prośby.

1mo: Iżby wszystkie zapisy oraz Dekret Tryb: Skarbowego pro re proceduiącego Starościney Potomstwa przy mocy zachowane były.

2do. Iżby cały proceder w Tryb: Duchow: z istancyi Starościcowey Min: y XX. Dominikanow jako evocatorie przewiedziony wniwecz był obrócony.

3tio. Iżby penami ewokacyinemi tak Starościcowa, jako też XX. Dominikanie byli ukarani.

4to. Iżby Wsie z poddanymi, y grunta, z pod illegalney tradycyi wyięte, y Potomstwu Starościney przywrocone były.

5to. Iżby akta inkwizycyi kalku: y wery: na Starościcowey, y XX. Dominikanach były decydowane.

6to. Iżby Starościcowa, y XX. Domikanie tradycyą Węcławowicza, tak do aktow Inkwi: kal: y wery: iakoteż na Tryb: do oczewistey rozprawy in natura sub nexibus juramentorum komportowali.

7mo. Iżby W. Węcławowicz S. Gr: R. za illegalną Dóbr tradycyą winami ukaranym został.

Oto JW. Stna Miń: z Potomstwem swoim ma sprawę, y rzecz samą przez dowody okazuie.

Zeszły Jòzef z Rogala Iwanowski Sądowy Wdztwa Mińskiego Stta Ociec także nieżyiących Ignacego Stty Miń: Męża proceduiącey Starościney, y Felicyana Męża pozwaney Starościcowey maiąc w lokacyi summę JXX. Dominikanow Klasztoru Mińsk: in quantitate 20,600, złt: Pol: wydał im od siebie Zapis Obligacyiny, y bespieczeństwo takowey summy na Mntści Wołczkiewicze zwaney w Woiewdztwie Miń: leżącey, dla tychże JXX. Dominikanow per inequitationem zaręczył.

Którą to summę na trzy zapisy obligacyine iako to:

JP. Dłuskiemu zł: Pol:	- -	16,000.
JP. Bielawskiemu zł: Pol:	- -	4,600.
JP. Korsakowi zł: Pol:	- - -	1,600.
In summa zlt: Pol:	- -	22,200.

Z przyłączeniem własney rozdawszy, gdy dni życia swoiego zakończył, Testamentem ostatniey woli swojey wszystkich sukcessorow swoich zobowiązał: iżby za doyściem na wyż czytanych Kredytorach rozdaney summy JXX. Dominikanow razem y spolnie zaspokoili; że tak iest, *czytać tenże Testament*.

1760- Mca 7bra 1. d. pisany, eorundem na Urzędzie Grodz: Miń: aktykowany a folio 20. ad fol; 22. & a folio 31. ad folium 32.

Umarł Jòzef Iwanowski, a Synowie onego, to iest: zeszły Ignacy Sądowy Miń: Stta Mąż proceduiącey Starościny, zeszły Felicyan Mąż pozwaney Starości: Miń: y żyiący Stanisław Iwanowscy Bracia między sobą rodzeni czyniąc rozdział Dóbr y całego maiątku po Józefie Iwanowskim Oycu swym pozostałych, czyli razem y determinacyą w przyięciu ciężarow przez Oyca swego zaciągnionych.

Aże Dobra Wołczkowicze za dług ich Oyca w inekwitacyą Xży Dominikanom przyznaczone, na część zeszłego Felicyana Męża Starościcowey według dyspozycyi Testamentowey dostały się.

Przeto zeszły Felicyan z zeszłym Stą Mińskim co do owego długu Dominikańskiego takowe w poniższy sposob uczynił postanowienie:

Wziął

Wziął owe trzy zapisy obligacyine, oraz kartę na czer: zł: 20. na summę inszey natury także od wspomn: Bielawskiego wydaną, to iest wziął Felicyan u zeszłego Sty 3. zapisy obligacyine, a 4tą kartę na summy dług Xży Dominikanom należący przewyższaiące, y z odebrania onych zakwitował.

Przyiął on na siebie obowiązek zaspokoienia Xży Dominikanow, a zeszłego Sttę y Stanisława od spolney odpowiedzi uwolnił.

Wystawił on w obiekt iedne Dobra swoie Wołczkiewicze na odpowiedź Xży Dominikanom, a Dobra zeszłego Stty y Stanisława onymi zasłonił.

Wyniosł w koniec ewikcyą na wszelkie Dobra swoie, y zastępować zeszłego Sttę u każdego sądu y prawa własnym kosztem swoim opisał się. *Czytać Dokument wieczysto-kwitacyiny oraz assekuracyiny w Ru.*

1761. Maia 16. d. Datowany, eodem [illegible] w Magdeburyi Min: przyznany.

Więc podług immediate czytanego Dokumentu został sam ieden Felicyan Xży Dominikanow dłużnikiem, a oni iego wierzycielami.

Jakoż sam ieden Felicyan procenta Xży Dominikanom opłacał, a Xża Dominikanie iednego Felicyana z opłaconych procentow kwitowali.

Nie miał krzywdy Felicyan z przyiętey na siebie za Sttę y Stanisława Xży Dominikanom odpowiedzi, bo Dłuskiego za Obligiem wraz zkonwinkował, y Dobra onego Sobolowka zwane w Woiewodztwie Mściław: położone, za tradycyą obiął.

Miał on aż nadto czym procentować Xży Dominikanow, bo miał roczney intraty z Dóbr Sobolowki 350. rubli, którą Felicyan za życia, a Staroscicowa po śmierci iego aż do tego momentu odbierała, y na użytek swóy obracała. Swiadkiem tey pewney intraty list prywatny JP. Osowieckiego arendownego Dobr Sobolowki Possessora do zeszłego Starosty pisany, w którym wyznaie, że na rok teraźnieyszy 1778. chciał dać arendy 350. rubli, a Staroscicowa więcey pretendowała. Czytać ten list w Ru.

1778. Mca Maia 15. d. z Zakordonu pisany.

Odebrał Felicyan także za Obligiem u Bielawskiego złt: Pol: 4600. y miał z oney procentowy użytek, a po śmierci onego profituie Staroscicowa.

Kontentował się Felicyan przyięciem owego długu na odpowiedź JXX. Dominikanom, bo czas niemały w życiu będący do znosu zapisu swoiego żadnym krokiem nie szedł, ani Manifestem onego nie splamił.

Stało się później, gdy Felicyan procentu na terminie Xży Dominikanom nie opłacił, Dominikanie pozywaiąc Felicyana na Trybunał Skarbowy, pozwali razem y zeszłego Starostę, a pozwali zeszłego Starostę dla tego, bo nie wiedzieli o Dokumencie Felicyana ewikcyonalnym

Za przyiściem sprawy na Trybł Skarbowy, & circa reproductionem przez zeszłego Sttę tak solennego Dokumentu.

Trybunał Skarbowy Dekretem swoim oczewistym zeszłego Sttę od Obligowey Xży Dominikanow pretensyi wiecznie uwolnił, a zeszłego Felicyana na odpowiedź, y Dobra onego Wołczkiewicze w obiekt tymże Xży Dominikanom wydał, y oddał. *Legatur takowy Dekret w Ru.*

A2 1762.

1762. Mca Marca 6. d. -zapadły.

Te dwa tak nieſkończoney mocy munimenta, gdy zeſzłego Sttę Miń: razem z Staniſławem od pretenſyi Dominikańſkiey uwolniły, przekonani na ten czas Xza Dominikanie aż do zupełney wiadomości zoſtali, że zeſzły Stta y Staniſław przeſtali być ich dłużnikami, a oni ich wierzycielami.

Jakoż iednego Felicyana znaiąc być ſwoim dłużnikiem, piſał liſt JX. Słotwińſki Prowincyał Dominikańſki, do zeſzłego Sty proſząc tylko o inſtancyą do Felicyana, iżby Felicyan zatrzymany procent zapłacił, *widziec takowy Liſt w Ru.*

1769. Mca 8bra 27. dnia z Mińſka piſany.

Znała równie y Starościcowa dziś rozprawuiąca ſię należność deportowania przez ſię takowego długu, kiedy po śmierci Felicyana Męża ſwoiego ſamaów dług Dominikańſki zaſpokoić ſtarała ſię.

Ręczy za tą prawdą liſt prywatny teyże Jeymości do JP. Kukiela Plenipotenta oneyże piſany, w ktorym wyraża, aby pieniądze z Dobr Kościukowicz y Sobolowki za dług Dłuſkiego poſſydowaney wybrawſzy, iak nayprędzey przyſyłał na zaſpokoienie prowizyi JXży Dominikanom od lat kilku zaległey, a ten Ru.

1771. Mca Februarii 27. d. na Urzędzie Grodz: Miń: aktykowany in extracto widzieć.

Było tak ieſzcze, że prócz długu ſzczegulnego Felicyana, wſzyſcy 3. Bracia Iwanowſcy zawiniwſzy Xży Dominikanom za expenſa pogrzebowe.

Na ſepulturę Oyca ich łożone 1500. Tynfow, gdy owego expenſu niepowrócili, y gdy Felicyan Obligową ſummę procentować przeſtał.

Dominikanie pozywaiąc Felicyana na Trybł Duchowny, a po zeyściu Felicyana, ſamą Staroscicową dziś roſprawuiącą ſię o ſummę za Obligiem, pozwali razem y Sttę o trzecią część expenſu pogrzebowego.

Stało ſię, gdy zeſzły Stta po dwa-kroć kondemnowanym zoſtawſzy, trzecią część expenſu pogrzebowego, to ieſt Tynfow 500. Xży Dominikanom oddał.

Dominikanie z wypłacenia takowey ſummy zeſzłego Sttę Dokumentem w Tryble przyznanym zakwitowali, y cały proceder co do oſoby zeſzłego Stty wiecznie umorzyli, *widzieć y czytać ten kwitacyiny zapis w Ru.*

1772. Mca Febr: 19. d. piſany, eorundem 20. d. w Trybunale przyznany.

Zdałoby ſię aż nadto przekonania z wyliczonych, y tak ſolennych dowodow, że zeſzły Stta Miń: y Staniſław niepowinni Ichmość Xży Dominikanom w pretenſyi o dług rzeczony być obiektem, ale W. Staroscicowa.

Jakoż w prawdzie tak było, że ani Xża Dominikanie do zeſzłego Sty po zawarciu immediate produkowanego zapiſu mieli pretenſyą, ani też Staroscicowa odſyłała Xży Dominikanow do zeſzłego Stty y Staniſława po ſatysfakcyą im przez ſię winney ſummy.

Miała ona ſprawę z zeſzłym Sttą o wyrównanie działu Dobr, o extradycyą trzeciey części kleynotow, złota, y ſrebra, oraz o 3cią część ſumm za różnemi Obligami z głowy zeſzłego Józefa Iwanowſkiego Oyca ſtron rozprawuiących ſię na Potomſtwo iey zrzódłem Sukceſſyi ſpływaiących w Ziem: Woiew: Miń:

Nie

Nie szła ona w tym sądzie (gdzie przystoyniey byłoby) do kassaty Dokumentu od Męża iey na odpowiedź Xży Dominikanow zeszłemu Sttcie wydanego, bo znała moc niewzruszoną onego, iako przyznanego, y przez Męża iey żadnym krokiem nie reklamowanego.

Nie składała ona na tym sądzie wziętych przez Męża swoiego Obligow y nie prosiła za onymi rozdziału summ na 3. części, to iest na zeszłego Sttę, iey Potomstwo, y Stanisława, bo miała za rzecz do siebie iedney szczegulnie przywiązaną.

Wszyscy Kredytorowie zeszłego Felicyana, Wańkowicz, Oziębłowscy, Pawlikowski, Jakimowicz, Bazylianie, y dalsi do tey sprawy cisnęli się y wyroki skutki przynoszące odebrali.

A Dominikanie patrząc się na sprawę z swoim Obligiem zamilczeli, bo Starościcowa ich procentowała, a z zeszłym Sttą sprawy niemieli, bo też mieć nie mogli, *czytać takowy Dekret w Ru.*

1774. Mca 8bra 25. d. zapadły w Ziemstwie.

Przyszła ta sprawa drogą appellacyi na Trybunał Ziemski, gdzie podobniey byłoby podać pod krytykę Dekret oczewisty Trybunału Skarbowego, a Starościcowa nie złożyła na Tryble owego Dekretu Trybłu Skarbowego, y nie szła do kassaty onego, bo iey Konst: 1726. y 1764. Ru. titulo de valore oczewistych Dekretow perswadowały. *Widzieć ten Dekret Trybunału Ziemskiego w Ru.*

1775. Mca Julii 1. dnia zapadły.

Cóż się potym stało, y do czego przyszło, niech się sąd Nayiaśniey: nad tym zastanowi. Oto odmiana Przełożonych w Konwencie Mińskim odmieniła w osobach ich sentymenta, poszli oni w iedną rękę z Starościcową, y uformowawszy w Processie kondykt, pozwali Starościcową na Trybł Duchowny.

Przypadł Aktorat Dominikański z Starościcową, a Starościcowa stanąwszy o adcytacyą zeszłego Stty, to wszystko na Tryble Duchownym zyskała, iakie tylko z kondyktu uformowane podała proźby.

Stanęła ona o nie ważność dwóch zapisow Urzędownie sprawionych, iednego od zeszłego Felicyana, a drugiego Dominikańskiego zeszłemu Sttcie wydanych, oraz Dekretu oczewistego Trybunału Skarbowego.

A Trybł Duchowny sprawę tę, moc Dokumentow przyznanych, oraz moc Dekretu oczewistego Trybłu Skarbowego w sobie zamykaiącą absolutnie mimo zakaz Konst: 1726. y 1764. Ru do sądu swoiego przyiąwszy, wyrokiem swym akcessoryał: a co większa zaocznym y kondyktowym te tak uroczyste dwa Dokumenta, oraz oczewisty Dekret Trybłu Skarbowego podniosszy, adcytacyą zeszłego Stty nakazał. *Widzieć pierwszy ów fatalny wyrok w Roku.*

1774. 9bra 9. dnia zmównie ułożony.

Ten fatalny kondyktowy y ewokacyiny Dekret, gdy ukazał JXX. Dominikanom drogę do zakazuiącego Dekretem oczowistym. Trybunału Skarbow: a do wypartego dokumentem przyznanym procederu.

Pozwali Dominikanie zeszłego Starostę na tenże Trybunał Duchowny maiąc za cel utworzonego kondyktu nieforemnym obarczać procederem.

B Tam

Tam nakoniec do ostatnich azardaiąc się kooperacyi, z niewypowiedzianą praktyką, y nayoczewistszą praw pospolitych zniewagą, bez sprawy z zeszłym Starostą arbitralnie różne akcessoryine wyroki mimo kontrowersye, y bez wyświecenia ich (co były wnaszane) pozapisywali.

A co naygorsza, gdy zeszły Starosta Minski stoiąc przy Dekrecie oczewistym Tryb. Skarbowego, y przy dwóch zapisach Urzędownie sprawionych, zawsze się stosuiąc do Konst:- 1726 y 1764. przeciwko XX. Dominikanom Min: y W. Starościcowey o ewokacyą mimo sąd należny, & de exceptione fori stawał, tyle przeciwney strony intrigi na tymże Sądzie dokazały, iż nayprzód na Dekreta niestanne przez XX. Dominikanow w Sądzie nienależnym otrzymane, już zapisem przyznanym od tychże zeszłemu Staroście Min: wydanym pokassowane, prævia Solutione w Kancellaryi Trybliskiey locata warować activitatem loci standi nakazano.

Potym za wzięciem na ustęp w punktcie dania rezolucyi, de exceptione fori, bez uprzedzonich pro cognitione zapisow dyllacya y bez legitymacyi tegoż Sądu.

Wypadł Dekret nie tylko zeszłego Starostę Min: krzywdzący, aleteż przeciwko wierze kontrowersyi, y z obrażeniem bespieczeństwa wszystkich Obywatelow.

Tym to uciążliwie zapadłym Dekretem poważano się nie tylko zapisy Sądowi Compositi Fori nie właściwe znikczemniać, a inne in favorem W. Starościcowey utwierdzać, y potioritatem bez kontrowersyi de præmissa potioritate uznawać.

Lecz nadto Dekret oczewisty Trybłu Skarbowego wyrokiem kondyktowym przy sformowaney adcytacyi zeszłego Starosty podnieśiony, przy wzięciu o rezolucyą de foro całkiem skassowali, *Proba tego.*

1775. Mca 9bra 10. dnia ferowany titulo Dekret oczewisty Trybłłu Duchownego prtr.

Niesłychany y tak okropny przykład sformowanego Dekretu zatrwożył WW. Patronow od zeszłego Starosty Min: stawaiących, którzy natychmiast o takową zdradę, y nieprawny skład Dekretu imieniem Pryncypała swego zeszłego Starosty manifestuiąc się, gdy kontrowersye swoie do akt Tryb: wraz po promulgacie Dekretu podawali, y gdy o solucyą przez zeszłego Starostę Minskiego w Kancellaryi ad instantiam XX. Dominikanow lokowaną, która y dotąd tamże zostaie, komu ma należeć; rezolucyi dopraszali się.

Trybunał Duchowny pro favore Starościcowey Regestra Taktowe z tymiż WW. Patronami sądził, excessa wskazywał, a to wszystko końcem ukształcenia Dekretu nieprawnie złożonego, *a tego dowod.*

1775. Mca 9bra 13. dnia excerpt dwuch decyzyi Trbliskich w Protokule potocznym zapisanych *Legatur.*

Takiemi przemożnościami, y tak okropnym rozciągnieniem nad sobą gwałtu, ściśniony Obywatel zeszły Starosta Minski kilkakrotnemi na Starościcową y Xięży Dominikanow użalił się Manifestami.

1775. Miesięcy 6bra y Xbra zanaszane processa sztuk 4. producuntur.

Nie mówiliby y o tym Iwanowscy że ten Trybunał składali osoby in Clericatu y nieletni, gdyby JW. Chmara Instygator Litt: z obowiązku Urzędu swoiego tey zakazaney prawami praktyki dostrzegłszy, publicznym manifestem nie zażalił, który w tymże Roku.

1775. Mca 9bra 28. dnia w Tryble Ziem: zanieśiony *producitur.*

Te

Te tak ſolenne proceſſa nie wſtrzymały zapędu ani Starośc, ani jedno rozumiejących JXX. Dominikanow od zle przedſięwziętego proce.

Pozwali oni znowu evocatorie zeſzłego Sttę na 3ci Tryb: Duchowny w Ru 1776. ſądzący ſię, uſiłując od ſprawiedliwości y prawa daleki Dekret do exekucyi przyprowadzić.

Na którym to Tryble pod Aktoratami utrzymuiąc, y do wycięczenia przyprowadzaiąc, gdy Aktorat z porządku przywołany został, na większe znękanie y zdradę Aktorat zmazali, a drugie iżby na tym Trybunale wołane nie były powpiſywali.

Swiadkami tey prawdy Excerpt Aktoratu z inſtancyi Xięży Dominikanow przeciwko zeſzłemu Staroście uczynionego, oraz dwa Proceſſa tak to też zmazanie, jakoteż o ewokacyą powtórną, y o przyczynę do nowych expenſow, jeden na tymże Tryb. Duchownym w Ru.

1776. 9bra 20. dnia, drugi eorundem 25 w Trybunale Ziemſkim zanieſione, *które czytać.*

Przypadł ów Dominikański Aktorat w Ru 1776. uczyniony, podał takoż zeſzły JW. Stta ſwóy na wzaiem ku łączeniu Aktorat za żałobą de ex ceptione fori.

Stawał zeſzły Staroſta y na tym Tryb: takoż de exceptione fori ſtoiąc przy Dekrecie oczewiſtym Tryb: Skarbowego ultimæ inſtantiæ y przy dwóch zapiſach urzędownie ſporządzonych.

Podawał zeſzły Stta punkt do juramentu na tym jako czaſu ſprawy oczewiſtey w Ru 1775. agitowaney, de exceptione ejuſmodi fori ſtawał.

A Trybunał Duchowny napiſawſzy w Dekrecie ſwoim, że Trybunał Dekretow Trybunalſkich in dubium vocari żadney mocy nie ma:

Dekret Sądu ſwego zaapprobował, a Trybu: Skarbowego tym ſamym powtórnie ſkaſſował, *czytać ów trzeci fatalny titulo Dekret w Roku.*

1777. 8bra 25. dnia zapadły y żałobę z inſtancyi zeſzłego Stty do tegoż Dekretu wprowadzoną.

Przyſzło w koniec aż ku temu że zeſzły Stta y ten nie prawny wyrok zamanifeſtowawſzy, podał memoryał do Prześwietney Rady Nieuſtającey żaląc ſię na uciſk Dekretow Trybłu Duchownego, Dekret Tryb: Skarbowego y dwa zapiſy Urzędownie ſprawione kaſſuiących, a zatym proſząc o rezolucyą jeżeli oſtatni tegoż Tryb. Duchownego Dekret przez Urzędy może być exekwowany.

Złożyli na wzaiem y W. Starościcowa, y XX. Dominikanie przez oſobliwſze memoryały ſwoje do Rady Nieuſtaiącey prożby, o zachowanie przy mocy Dekretu Koła Duchownego y iżby do exekucyi onego Copia militaris przydana była.

Na które Prześwietna Rada Nieuſtaiąca wydała rezolucyą.

1mo. Nie zachowała ona przy mocy Dekretu Tryb: Duchownego y nie przydała do exekucyi onego Copiam militarem według zażądania Starościcowey y Dominikanow: więc tym ſamym złości onego doſtrzegła.

2do. Napiſała ona w te ſłowa: *że Konſt: 1764. Roku titulo Trybunał Duchowny o rozeznanie Dekretu Compoſiti judicij evocatorie zapadłego y Dekret Tryb: Skarb: ultimæ inſtantiæ znoſzącego w Tryb: Ziem: wolną czynienia drogę ukazuie,* Więc tym ſamym doświadczyła zle wiedzionego w Trybunale Duchownym proce, y wyſłała ſprawę na Trybunał Ziemſki ku kaſſacie onego. *Która w Ru teraźnieyſzym.*

B2 1778.

1778. Jan: 6. dnia wydana *Legatur.*

Niechcieli iednak usłuchać ani XX: Dominikanie, ani Starościcowa perswazyi Rady N: exekucią Dekretem Trybunału Duchow: zatrzymuiącey, bo użyli Węcławowicza S. Gr. R: do Tradycyi Dobr za owymi Dekretami.

Ziachał Węcławowicz w Ru zeszłym 1778. na Tradycyą Dobr iako Urzędnik, a zeszły Starosta Min: staiąc przy rezolucyi Rady N: prosił Urzędnika Węcławowicza iżby oną tylko przeczytał

Miał W. Węcławowicz w ręku rezolucyą Rady N: y w oney nastempuięce wyczytawsz y słowa, *że Urząd żaden Dekretow evocatorie zapadłych ad executionem przywodzić niebędzie mógł sub privatione oficior:* spokoynie odiechał.

Zdałosię zeszłemu Staroście Min: że Węcławowicz na perswazyi Rady N: przestał, y że on nic innego w swiadectwie swoim dla Starościcowey, y Dominikanow nienapisze iak tylko to że Rezolucya Rady N: exekucyą Dekretow zatrzymała, y onych do exekucyi przywodzić zakazała.

A On dalekie od rzeczy wydał Testimonium, że zeszły Starosta Min: fortiter tradycyi bronił.

w Koniec napisał List do Departamętu Woyskowego oskarżaiąc zeszłego Starostę że Starosta Prawa Kraiowe podeptał, że sprzeciwia się oczewistym Dekretom że broni tradycyi Dóbr za onymi.

Niewiedział Departament Woyskowy o rezolucyi Rady N: bo Węcławowicz w liście swym wzmianki o niey nieuczynił, y dla tego wydał ordynans JO; X: Czartoryskiemu Generał: Leytnantowi Woysk Litewskich, iżby pomoc Woyskową do tradycyi Dóbr Przyłuk komenderował.

1779. *Maia 1. dnia wydanego Eodem Anno Junii 12 dnia w Ziemstwie Min: aktytomanego widzieć widimus Ordynansu.*

Uczynił tak JOX: Generał Leytant iak Departament Woyskowy postanowił dodał Brachium militare dla Sędziego Węcławowicza.

Skończył dni życia swego Starosta Min: Mąż proceduiący.

a Węclawowicz cum Brachio Militari na tradycią Dobr Przyłuk ziechawszy wszystkie wsie do 50. osady, y upodobane Grunta z Zasiewy a Fundo Dobr Przyłuk, y Folwarku Lackowszczyzny poodcinał, od Potomstwa Starościney odebrał, a XX: Domienikanom, y Sarościcowey nawet nad proporcyą zmyśloney, y napaśney pretęsyi oddał.

Niemaią więcey pretensyi XX: Domienikanie, y Starościcowa za fatalnymi titulo Dekretami, iak 48000. Złot: Pol: od którey Summy przychodzi procętu roczoego tylko Złot: Pol: 3360.

A W. Węcławowicz podał wiosłki dla XX: Dominikanow, y Starościcowey Jntraty roczney 6246. gr: 20. czyniące. O którey jntracie daie swiadectwo excerpt z Jnweutarza autentycznego w Ru

1779 *Iulji 28. dnia wiernie wyięty, legatur excerpt Jnwentarza.*

Więc intrata roczna odiętych Wśiow, przewyższa procent roczny titulo Dekretowey pretensyi Złł: Pol: 2886: gr: 20.

Nadto dodał Gruntu żytem zasianego morgow 33. Gruntu pasiecznego Jęczmieniem zasianego morgow 12, Gruntu żytem iarym zasianego morgow 20. Gruntu Gryką usianego morgo:

50.

50. Sianożęci murożney nawozow zimowych 50. a zatym więcey iak na dwa procęta intraty podał.

Oco wſzyſtko Starościna Minſka tak na W: Węcławowicza Sędziego, iako też XX: Dominikanow, y Statościcową Min: w Grodzie Minſkim manifeſtowała ſię.

1779. mca: Julji 31. dnia zanieſiony Proceſs.

Więc z grzeſzył Węcławowicz potrzykroć w Urzędzie, raz że w ſwiadectwie, y w Liſcie ſwoim do Departamętu Woyſkowego piſanym prawdy nienapiſał, drugi raz że zatrzymane od exekucyi Dekretu do exekucyi przyprowadził, trzeci raz, że nad proporcyą pretenſyi Dobra podał.

Przeto nic ſłuſznieyſzego niebędzie iako dla przykładu ſprawiedliwości cały ptoceder w Trybunale Duch: z inſtancyi Strośico: y JXX: Dominikanow evocatorie wiedziony ſkaſsować, Dekret zaś Trybunału ſkar: ultimæ inſtantiæ z pod więzow Dekretow tegoż Tryb: Duchownego wyiąć y ożywić, tradycyą Węcławowicza wniwecz obrocić, Dobra do Potomſtwa Starościney przywròcić, akta kalkulacyi, y weryfikacyi decydować, Węcławowicza winami, a Starośicową y XX: Dominikanow penami ewokacyinemi, oraz expenſami prawnemi ukarać.

Oto Staro scina za Potomſtwem ſwoim proſi, co iey prawo, y ſprawiedliwoſć doradza, y do tego pozwy pokłada.